dio me iſta afficiunt, tam æterna triſtitia damnat rerum mearum tenuitas, quæ tuis beneficiis nunquam ſupereſſe poterit. In oſtentationem tamen doloris, & ut ſcias quantum te colam, compendiariã gratiæ inveni, hęc ingenii ῥήματα, ἐξ ὑπογύου σχεδιασθέντα, & nec ſtanti nec ſedenti elapſa. Credendum tamen, fore aliquanti vis precii, quia tibi ſunt conſecrata. Sunt præterea joci in fine, quibus nequicquam offenſæ periculum eſt. Viro enim οὐκ ἀναφροδίτῳ commiſi, & venuſtas citra obſcœnitatem nullibi exulat. Vale φιλόπατρις, & vive. Boleslaviæ Sil. Anno cIↄ Iↄ c XVI. extremo Jan.

JESU